

JUSTITSMINISTERIET

Dato:
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Tue Vemmelund
Sagsnr.: 2018-0035-0016
Dok.: 622407

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AP
fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg den 28. februar 2018

Samrådsspørgsmål AP:

”Idet der henvises til artikel i Fagbladet 3F den 2. januar 2018: ”Justitsminister: I orden at politiet lader voldsmand slippe” om et overfald på en buschauffør bedes ministrene – evt. i et lukket samråd – besvare følgende spørgsmål:

- Hvad er arbejdsgiverens ansvar i en sag som den beskrevne?*
- Hvad er arbejdstagerens rettigheder?*
- Hvad har været og er konsekvenserne af den skærpede lovgivning i forhold til fx chauffører, der blev gennemført med Respektpakken?*
- Er der en bagatelgrænse i forhold til lovgivningen vedrørende sådanne overfald, både ift. arbejdsmiljøloven og straffeloven og i givet fald hvilken?*
- Lever afgørelsen op til hensigten med loven?*
- Hvor alvorlig skal en sag være før den er omfattet af loven og hvem fastsætter en evt. bagatelgrænse?*
- Hvilke signaler sender den afgørelse, der er kommet vedrørende overfaldet på buschaufføren?*
- Ville der være rejst sigtelse, hvis det havde været en betjent og ikke en chauffør der havde været involveret?*

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

– Hvilke initiativer vil ministrene tage på baggrund af sagen?

Der henvises i denne forbindelse til https://fagbladet3f.dk/artikel/i-orden-politiet-lader-voldsmand-slippe?utm_campaign=03012018-01&utm_medium=email&utm_source=Newsletter”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

[Der er tale om en fælles samråd med beskæftigelsesministeren. Justitsministeren tager ordet først.]

Svar:

Tak for spørgsmålet.

Jeg er blevet bedt om at redegøre for en række spørgsmål, som udspringer af en konkret sag, der har været behandlet af politiet og anklagemyndigheden.

Indledningsvis vil jeg understrege, at jeg jo ikke kan sidde her som minister og udtale mig om den konkrete sag. Det gælder også den bevisvurdering, der er foretaget i sagen.

Jeg vil dog gerne besvare spørgsmålene generelt.

[Indledning]

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen tager alle sager om vold meget alvorligt. Det gælder, uanset om det drejer sig om en buschauffør, en politibetjent eller en helt almindelig borger.

[Om Respektpakken]

Det er helt uacceptabelt, at offentlige ansatte, som f.eks. buschauffører, udsættes for vold og chikane, blot fordi de udfører deres arbejde.

Derfor gennemførte regeringen Respektpakken i 2016, som bl.a. har til formål at sikre, at offentlige ansatte trygt kan gå på arbejde. Respektpakkens strafskærpende initiativer omfatter en bred persongruppe. Det betyder bl.a., at også buschauffører er omfattet.

Med Respektpakken er der bl.a. indført en særskilt chikanebestemmelse i straffeloven [§ 119 a], ligesom anvendelsesområdet for straffelovens § 119, stk. 1, om vold og trusler om vold mod personer i offentlig tjeneste blev udvidet. Bestemmelsen omfatter nu også indirekte trusler, f.eks. trusler fremsat på internettet, på sociale medier eller i pressen. Samtidig anses det nu som en skærpende omstændighed, hvis volden eller truslerne er sket i den pågældendes fritid.

Respektpakken indebar også, at det skal være en skærpende omstændighed i forhold til alle former for kriminalitet, hvis kriminaliteten har baggrund i den forurettedes offentlige tjeneste. Det gælder altså også, hvis der f.eks. er tale om hærværk eller stenkast mod offentligt ansattes biler eller lignende.

Vi har fortsat et stort fokus på området. Politiet har således også generelt fokus på at prioritere og efterforske sager om vold mod personer, som efter karakteren af deres profession er særligt udsatte. Det gælder bl.a. offentlige ansatte.

[Om samspil mellem Respektpakken og den konkrete sag]

Jeg vil indledningsvist gerne slå fast, at de spørgsmål, som jeg skal besvare i dag, som udgangspunkt ikke har sammenhæng med Respektpakken.

Det, der reelt spørges til, er vurderingen af beviserne – altså, hvornår der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en straffesag. Beviskravet er det samme, uanset hvem der er blevet udsat for vold, og uanset om forholdet er omfattet af Respektpakkens tiltag. Og i den forbindelse er der to be-

tingelser, som skal være opfyldt, for at anklagemyndigheden kan rejse tiltale.

For det første skal der være tale om et forhold, der falder ind under straffelovens bestemmelser.

For det andet må der ikke være rimelig tvivl om sigtedes skyld.

[Om en nedre grænse for, om et forhold er omfattet af straffeloven]

For så vidt angår den første betingelse, så er der en nedre grænse for, hvornår et forhold falder ind under straffelovens bestemmelser om simpel vold, herunder vold mod en offentligt ansat.

Det er dog vanskeligt at sige noget generelt om grænserne for, hvornår et forhold er omfattet af straffelovens bestemmelse om simpel vold, og hvornår det ikke er.

Det vil altid bero på en konkret vurdering af forholdet, om der er tale om voldsudøvelse omfattet af bestemmelserne, og dermed også om forholdet kan retsforfølges efter disse regler.

[Om beviskrav]

Selv om et forhold falder ind under straffelovens bestemmelser om simpel vold, herunder vold mod offentligt ansatte, rejses der kun tiltale, hvis der efter anklagemyndighedens samlede vurdering af sagens omstændigheder ikke er rimelig tvivl om den sigtedes skyld.

Det er altså et krav, uanset om forholdet vurderes at være omfattet af Respektpakkens tiltag – og uanset hvem der har været udsat for vold – at det er anklagemyndighedens vurdering, at der ikke er rimelig tvivl om den sigtedes skyld.

[Om det havde ændret noget, hvis der havde været tale om en betjent og ikke en buschauffør]

Spørgeren har spurgt til, om det havde ændret noget i forhold til anklagemyndighedens vurdering, hvis det havde været en betjent og ikke en buschauffør, som havde været involveret.

Hertil kan jeg kun sige: ”Nej, det havde det ikke”. Loven er lige for alle, og derfor er det nøjagtig den samme vurdering af de konkrete omstændigheder, der skal foretages i forbindelse med en tiltalerejsning.

[Om hvilket signal afgørelsen sender og om det lever op til hensigten med loven]

Spørgeren stiller også spørgsmålet, om afgørelsen lever op til hensigten med loven. Jeg antager, at der hermed igen sigtes til Respektpakken.

Som jeg allerede har nævnt, så er det uacceptabelt, at offentlige ansatte udsættes for vold og chikane, blot fordi de passer deres arbejde. Det mener jeg også, at vi har tydeliggjort, bl.a. med Respektpakken.

Men det ændrer ikke på, at betingelserne for at retsforfølge en person stadigvæk skal være opfyldt.

[Afslutning]

Lad mig runde af ved igen at pointere, at vi ser på alle former for vold med stor alvor. Det gælder selvfølgelig også vold mod offentlige ansatte. Politiet har således også generelt fokus på at prioritere og efterforske sager om vold mod personer, som på grund af deres profession er særligt udsatte.

Skulle det fremadrettet vise sig, at Respektpakkens tiltag ikke er tilstrækkelige, er jeg selvfølgelig klar til at overveje yderligere tiltag for at sikre, at personer i offentlig tjeneste eller hverv trygt kan gå på arbejde.

Og nu vil jeg give ordet videre til beskæftigelsesministeren.

Tak for ordet.